

عنوان مقاله:

بررسی اصول انکار در تطابق با اصول عرفان اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

میثم علی بالایی - دانشجوی دکتری گروه الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلیل بهرامی قصرچی - دانشیار گروه الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

محسن فهیم - استادیار گروه الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به گسترش مباحث عرفانی در سراسر جهان، نقد و بررسی مکاتب عرفانی نوظهور اهمیت بسیاری می یابد. انکار یا همان مکتب نور و صوت الهی، یکی از مکاتب های عرفانی نوظهور و البته پرطرفدار است. در این نوشتار سعی شده است مباحث و عقاید این مکتب به اختصار بیان گردد، سپس به نقد و بررسی منصفانه آن پرداخته شده است تا مزیت ها و عیب های آن بررسی شود؛ در نتیجه مشخص می شود آیا راهی که انکار معرفی می کند، می تواند انسان را به مقصد برساند؟ و بررسی می شود طریقت عرفانی انکار چه تفاوت هایی با طریقت عرفانی اسلام در رساندن انسان به کمال دارد؟ برای این کار از روش کتابخانه ای و مطالعه منابع معتبر انکار و عرفان اسلامی بهره گرفته شده است. در نهایت این نتیجه به دست آمده است که هرچند عرفان نوظهور انکار جذابیت هایی دارد، صداقت نداشتن رهبران آن و تناقض های گفتار و اشتباه های عقیدتی آن نمی تواند راهی درست در مسیر کمال به انسان ارائه کند؛ اما عرفان اسلامی با رهبری ائمه اطهار که معصوم بودند و عقاید حکمی و عقلانی آن می تواند هر انسان مستعدی را در این مسیر راهنمایی کند.

کلمات کلیدی:

انکار (Eckankar)، تویچل (Twitchell)، تناسخ، سفر روح، نور و صوت خدا، ذکر هیو (Hu)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1951981>

